

Goigs de Nostra Senyora de Bellvitja, venerada en lo terme de Hospitalet, bisbat de Barcelona

L'Hospitalet de Llobregat

Ubicació

Comarca: Barcelonès
Lloc/Adreça: Ermita de Bellvitge

Coordenades:

Latitud: 41.34743
Longitud: 2.10972
UTM Est (X): 425520
UTM Nord (Y): 4577709

Classificació

Número de fitxa 08101 - 405
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Modern Contemporani
Segle XVII-XX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: publicat
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Religios
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 23/01/2018 - 01:00

Descripció

Goig de Nostra Senyora de Bellvitja, venerada en lo terme de Hospitalét, Bisbat de Barcelona.
Mare de Deu humanát, / y dels Homens Protectora: / En Bellvitja, gran Senyora, / mostraunos vostra pietát. /
Lo Hospitalét, Terme rich, / te per ditxa principál / lo tenir baix son abrich / lo deposit Celestial / de vostra Imatge, que adora / ab amor molt inflamát. / En Bellvitja, gran Senyora, mostraunos vostra pietát. / En altre temps una Estrella / prop del Bou vos descobrí: / mes de vostra Imatge bella / lo Bou mostras doná aquí: / vos saludá la Pastora / en Tauro Sol agraciát. / En Bellvitja, gran Senyora, / mostraunos vostra pietát. /
Bellvitg se deya'l Terreno, / hont fou trobada la Imatge; / així dit per tant ameno / Bella vista, ó Bell viatge: / cada epíteto millora, / sent Vos lo Significát. / En Bellvitja, gran Senyora, / mostraunos vostra pietát. /
Aquells antichs Catalans, / (ó sempre devót país!) / vinguda Vos á sas mans, / Temple os feren de improvís: / Mes la guerra lo desflora, / segons diu la antiguedát. / En Bellvitja, gran Senyora, / mostraunos vostra pietát. /
Situada com estáu / entre Arboledas frondosas, / ben clarament nos mostráu / timbres, y prenas gloriosas. / Sou Planta reformadora / del fruyt del ARbre vedát. / En Bellvitja, gran Senyora, / mostraunos vostra pietát. /
Sou Vara de aquella flor, / que á tot mal olor anula; / Terra de Forment millor, / sens blat orb, jull, ni cogula. / Lo Talp, y la Serp traydora / hi tenen lo pas tancát. / En Bellvitja, gran Senyora, / mostraunos vostra pietát. /
Qual podrá ser lo Pagés, / que á Vos no sia devót; / quant molt notori li es, / que lo Fruyt de Vos ve tot? / Per ser Vos mereixedroa, / plu en temps de sequedát. / En Bellvitja, gran Senyora, / mostraunos vostra pietát. /
Barcelona per tot mal / remey te en Vos, Reyna pia, / lo carrer del Hospitál / ho canta ab la Espasería; / puix sent Vos la Intercessora, / de pesta se han preservát. / En Bellvitja, gran Senyora, / mostraunos vostra pietát. /
Molts, que vingueren ploránt / á Bellvitja en cas sabút, / que sén han tornát cantánt / ab lo favor, y salút: / bon despaig logra en tot hora, / qui ve ab fé, y humilitat. / En Bellvitja, gran Senyora, / mostraunos vostra pietát. /

En professó de Pregarias se ajustará la posada seguent.

Lo Hospitalét, y Marina / á vostras plantas postráts / demanám, Reyna divina, perdó de nostres pecats; / y quéns miréu Protectora / en nostra necessitat / En Bellvitja, gran Senyora, / mostraunos vostra pietát. /
TORNADA.

Mare de Deu humanát, / y dels Homens Protectora: / En Bellvitja, gran Senyora, / mostraunos vostra pietát. /

v. Ora pro nobis Sancta Dei Genitrix

r. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS.

Concede nos famulos tuos, quaesumus, Domine Deus, perpetua mentis, corporis sanitate gaudere; gloriosa Beatae semper Virginis intercessione, á praesenti liberari tristitia, aeterna perflui laetitia.

Ne despicias, Omnipotens Deus, Populum tuum in necessitate clamantem, sed propter gloriam Nominis tui tribulatis succurre placatus. Per Christum Dominum nostrum. Amen

Observacions:

Diu el peu d'impremta: "Barcelona: Imp. De Grau y C.a, Carré de Basea, n. 10".

Ja coneixem el gravat, car el trobarem en altres goigs de la mateixa imatge. Aquests goigs no tenen res de particular dins del seu aspecte tipogràfic, que és completament vulgar.

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la

comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1545-1563), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arranjades també durant aquest període.

Bibliografia

VIVES i SABATÉ, Ricard (1972). L'Ermita de Bellvitge i els seus goigs. Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat.

